

ΦΑΛΗΡΟΝ

Ἐν μέσῳ τῆς παντοειδοῦς τοῦ θέρους ἀηθίας προβάλλει καὶ τὸ Φάληρον μὲ σαχλακομωδίας, μὲ ἀξιώσεις τοῦ Λαστάλ γιὰ νὰ τοιμπᾶ πιντάραις μὲ τῶν λοιπῶν παλιὰ τσων του ταῖς τόσαις σαχλαμάραις, μὲ ἐκεῖνα τ' ἀνυπόφορα τὰ στοναρίσματα, μὲ τὰ χειροκροτήματα ὀλίγων ἀμυνομένων. Φαίνεται δὲ ἀπ' ὅλ' αὐτὰ τὰ ὀλιβερά συμβάντα, πῶς ὁ Λαστάλ μᾶς κόλλησε τοιμποῦρι μιά γιὰ πάντα.

Ὁ Λοχίας Παλαύρας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Φαίνεται, ὅτι αἱ ταχυδακτυλουργίαι, αἵτινες συμβαίνουν καθ' ἑκάστην ἐνταῦθα δὲν ὄχι εἶνε πολὺ γνωστὰ εἰς τὸν ἔξω κόσμον, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ θρασύτης μὲ τὴν ὁποίαν ἀπειροὶ ταχυδακτυλουργοὶ ἔρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσάν μας διὰ νὰ ἐπιδείξωσι τὴν τέχνην των. Εἶνε ἀληθές, ὅτι μετὰ μίαν ἢ δύο παραστάσεις συνεισθάνονται τὸ σφάλμα των καὶ ἀναχωροῦσι προτροπάδην, ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθές, ὅτι τοῦτο δὲν γίνεται μάθημα εἰς τὸ ὑπόλοιπον σμήνος τοῦ γένους τούτου τῶν διπόδων καὶ ἀναγκάζομεθα νὰ ὑφιστάμεθα τὰς ταχυδακτυλουργικὰς των παραστάσεις, ὅπως ὑφιστάμεθα τοὺς νυγμούς τῶν κωνόπων καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν δραμάτων τοῦ κ. Ἀντωνιάδου.

Τοιαῦται ἦσαν αἱ πρῶται ἐντυπώσεις μας, ὅτε εἶδμεν τὰ μεγάλα ἐν ταῖς ὁδοῖς προγράμματα δι' ὧν ἠγγέλλετο, ὅτι ἔκτακτος δίδεται εὐκαιρία εἰς τὸ κοινὸν νὰ θεωρήσῃ στὸν διερχόμενον τῆς πόλεως μας περιόνυμον καλλιτέχνην Φραγκίσκον Σούλτς ἀνεψιὸν τοῦ περιόνυμου ταχυδακτυλουργοῦ κυρίου Βαρθολομαίου Βόσκοκ. Ἐννοεῖται, ὅτι ἀμέσως διετέθημεν εὐνοϊκῶς ὑπὲρ τῆς ἰκανότητος τοῦ ταχυδακτυλουργοῦ κατορθώσαντος ἐν ἀκρείᾳ πρὸς πείσμα τῆς γραμματικῆς καὶ μεγίστην χαρὰν τῶν μαθητῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου ν' ἀποτάξῃ τὸν ζυγὸν τῆς ὀρθογραφίας καὶ τὸν μακαρίτην Μπόσκοκ νὰ τιτλοφορῆ ὡς κύριος Βόσκοκ.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶχεν ὑποσχεθῆ καὶ νὰ μᾶς δεῖξῃ, ὅτι «ὅσον τις παρτηρεῖ τόσον ὀλιγώτερον βλέπει».

Εἶνε ἀληθές, ὅτι δὲν ἐπεχείρησε νὰ μᾶς κάμῃ τοιαύτην τινὰ ταχυδακτυλουργίαν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἐπεχείρῃ καὶ τὴν ἐξετέλει μάλιστα θεωρητικῶς δὲν θὰ μᾶς ἔκανε οὐδεμίαν ἐντύπωσιν, διότι ἀκριβῶς τοῦτο βλέπομεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν' ὅσον περισσότερον παρατηρεῖ τοὺς ὑπαλλήλους του τόσον ὀλιγώτερον βλέπει. . . τὰς καταχρήσεις.

Καὶ διὰ νὰ μὴ χρονοτριβῶμεν περισσότερον μὲ αὐτὸν τὸν κ. Σούλτς τὸν διαβεβαιούμεν, ὅτι ὄχι μόνον Μπόσκοκ εἶνε εἰς τὰς ταχυδακτυλουργίας, ἀλλὰ καὶ κατὰ μεγαλειότητα. Εἶνε ἀληθῶς μπόσκοκ.

Καὶ ἐν ἱστορικόν.

— Μαμὰ τί εἶνε αὐτός;

— Δὲν διαβάζεις τὸ πρόγραμμα. Εἶνε ἀνεψιὸς τοῦ Βόσκοκ.

Ἦδη ἄς μεταπηδήσωμεν ἐκ τοῦ χοιροβοσκοῦ αὐτοῦ ταχυδακτυλουργοῦ εἰς τὸ ἵπποδρόμιον τοῦ «Νέου Ἀπόλλωνος» ἐν τῷ ὑποίῳ διὰ νὰ εἰσέλθῃ τις πρέπει νὰ θεωρη-

σθῆ μὲ τὴν ὑπομονὴν δέξῃ τὸ ὀλιγώτερον ὄνων ὑπομονητικωτέρων τοῦ Μπουρίκου, ὅστις μετὰ τοῦ χοίρου Ἀντωνίου εἶνε ὁ κυριεὺς πλανήτης τοῦ ζωοτροφείου. Κατὰ τὴν εἰσοδὸν δύο ἢ τρεῖς μᾶλλον ἀτίθασσοι τῶν ἵππων τοὺς ὁποίους μέλλεις νὰ ἴδῃς μετ' ὀλίγον σοῦ ἀρπάξουσι τὰ εἰσιτήρια' ἀλλοίμονον ἐὰν καὶ οἱ τρεῖς δὲν παρατηρήσωσιν, ὅτι ἔδωκες τὸ εἰσιτήριόν σου' οἱ δύο σὲ σύρουσι πρὸς τὰ ἔξω, ἐνῶ ὁ εἰς πρὸς ἐν ἔδωκες τὸ εἰσιτήριον σὲ σύρει πρὸς τὰ μέσα καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀμέσως μακαρίζεις τὸν κ. Δανιὴλ Μπούν, διότι εὐρίσκεται εἰς τὸν κλωβὸν τῶν λεόντων καὶ ὄχι εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τῶν κυρίων, οἵτινες προσέτι σὲ ὑβρίζουσιν εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ κ. Κουρτοπάση. Εὐτύχημα θὰ ἦτο ἐὰν αἱ περιπέτειαι ἔφθαναν μόνον μέχρι τοῦ σημείου τούτου. Καταλαμβάνεις τὸ καθισμά σου σὲ μεταθέτουν εἰς ἄλλο διότι ἔγινε λάθος, ἐκ τούτου εἰς ἄλλο καὶ οὕτω καθεξῆς ὑφίστασαι τασκύτας μεταθέσεις, ὅσας δὲν ὑπέστη ποτὲ Ἑλληὴν δημοσίος ὑπάλληλος ὑπηρετῶν πρὸ τεσσαρακονταετίας. Ἐν τέλει πειθεσαι, ὅτι ἐξ ἔλων τῶν ζώων ἐκεῖ μέσα ἡμερώτεροι εἶνε οἱ λέοντες.

Καὶ οἱ ἵπποι καὶ οἱ ἀναβάται εἶνε καλοὶ. Ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἴδῃ πῶς τις εἶνε ὁ ὄνος Μπουρίκος καὶ ὁ χοῖρος Ἀντωνίου. Τὴν νοσηροσύνην τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου εἶνε δυνατὸν νὰ ζηλεύσωσι καὶ πολλὰ δίποδα. Αἱ Ἀθηναῖοι πρὸ τοῦ Μπουρίκου εἶδον τὸν Ριγκολῶ καὶ ἐνεκὰ τούτου δὲν κάμνει μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἀλλ' ὁ Ἀντωνίου, Χοιροβοσκηθεὶς κατακλιθῶν χειρὸς, χοιρίζεται τὸ πιστόλιον ὡς καλὸς σκοπευτής, ἐκτελεῖ διαφόρους χοιρογραφίας καὶ, ἐν ἐνὶ λόγῳ, λαμβάνει τὰ ἐπιγράμματα τῆς εὐφροίας του. Εἰς τὸ τέλος δικαίως χειροκροτεῖται.

Τί ἄλλα πρέπει νὰ μάθῃ ὁ Ἀντωνίου:

Χοιροτεγρήματα, χοιρορανεῖαι, νὰ ἀναγινώσκῃ χοιρογράφα, καὶ νὰ καθαρίζεται μὲ χοιρομάκτρον.

Ὁμολογουμένως ἐὰν μάθῃ καὶ αὐτὰ ὁ Ἀντωνίου θὰ εἶνε ἡ μεγαλειτέρα ἐπιχοίρησις διὰ τὸν κύριόν του, ὅστις εὐγνωμονῶν πρέπει νὰ τὸν χοιροφειθῇ.

Ὁ κύριος Δανιὴλ Μπούν ἐπεσκέφθη μετὰ τῶν λεόντων του καὶ ἄλλοτε τὴν πρωτεύουσάν μας, ὥστε ἐφέτος δὲν συνεχίνασε μεγάλως τὸ εὐκίσθητον κοινόν. Τὸ θέαμα ὅμως εἶνε ἀρκούντως φοβερὸν καὶ δὲν τὸ συνιστῶμεν εἰς τὰς εὐρισκομένους ἐν ἐνδιαφερούσῃ καταστάσει Ἰδίως παρακαλοῦμεν τὸν κ. Δανιὴλ νὰ μὴ μεταφέρῃ τὸν κλωβὸν του ἐν Ἀμφίσῃ.

Καὶ μίαν ἐπιγραφὴν νέου θεάτρου παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου Λαυρείου :

ΘΕΑΤΡΟΝ Η ΠΗΚΗΔΙΑ
Varietes

Ὁ υἱὸς τοῦ κυρίου

ΔΕΚΑΤΕΑΣ - ΡΙΣΕΛΙΕ

Σήμερον οἱ Πειραιεῖς θὰ ἐκπαιρηθῶσι, πιστεύομεν, τῆς εὐκαιρίας τοῦ νὰ θεωρηθῶσι τὸν κ. Δεκατῶν ὡς Ρισελιέ.